



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

50. Tribulatio divinus est favor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Tribulatio divinus est favor.

PUNCTUM L.

*Psal. 93.
Yatav.
Flagella Dei
beatum faciunt.*

Beatum eum appellat Propheta, quem Deus tribulationis favore sequitur. *Beatus, quem tu eruderis, Domine. Yatav. ex Hebr. Beatus, quem tu castigaveris, Domine.* Conscribenda est tribulatio inter favores.

Psal. 98.

David recenset favores, quibus Deus Israëliticum populum afficit: *Invocabant Dominum, & ipse exaudivat eos. In columna nubis loquebatur ad eos.* Favores insignes. *Pergit: Deus, tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiones eorum.* Quid ais: Inter favores ultio, & tribulatio? Ita. Sic Machabæi illi: *Etenim non sinere ex sententia agere, sed statim ultiones adhibere, magni beneficii est indicium.*

Deus beneficus est, cum plectit.

2. Mach. 6.

Et iste, inquit Sponsa est amicus meus.

Cant. 5.

Alij.

Matth. 27.

Chiores magis tribulati sunt, quod est, majoribus favoribus sunt aff. Christi in Cruce, Virgo, & Dilectus iuxta Crucem: non tam dilecti à longè: inimici, inimici Crucis.

*Philip. 1.
Passio pro Christo præsstat fidei dono.*

D. Thom. & Haym. ibi.

Vobis donatum est, ut non solum in ipsum credatis, sed etiã ut pro illo patiamini. Quid? Estne favor æqualis fidei? Est major. Sic D. Thomas: Quod est majus donum. Et Haymo subdit: Quod non concedit, nisi amatoribus suis: fidem autem amatoribus, & non amatoribus,

Cajet. in 2.

p. q. 46. ar. 5.

Christus, inquit Cajetanus, generalitatem passionum suscepit, ut universum quoad mala (scilicet pœnæ) deificaret, ita quod sicut Verbum divinum suscipiendo humanam naturam, assumpsit quodammodo totum universum quoad bona, ita suscipiendo mala hominum in generalitate suarum passionum, deificavit totum universum quoad mala. Prodest autem malorum hujusmodi tanta dignitas humano generi valdè, quoniam malorum incurtus pest Ada peccatum inevitabilis

Tribulationes deificavit Christus.

A est, & necessarius in via virtutis ambulanti ad cœlestem Patriam. Naturaliter autem exosa, fugibilia, tristia, que sunt mala, & propterea arcta, duraque dicitur via vitæ, sed ubi assumpta à Verbo in propriâ personâ mala sunt, deificata proculdubio sunt, & inde reddita sunt desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum, cum non habentur, & dulciora super mel, & favum, cum habentur, ut gesta Martyrum testantur, dicentium: Hoc est, quod semper optavi. Has epulas ego semper optavi. Videor mihi, quod supra roseos flores incedam, &c. Et hinc virtutis via, patiendo mala, facta est humano generi amabilis, desiderabilis, atque delectabilis secundum se ipsam. Sed *ani malis homo non percipit, que Dei sunt; palato enim non sano pœna est panis, qui sano est suavis, & oculis ægris odiosa lux, quæ puris est amabilis.* Hucusque Cajetanus hoc loco, ut alibi sæpè, velut Dux, & Magister vitæ spiritualis.

Qui nunc favor est, jam deificatas habere tribulationes? Pulchrè Sedulius: *Sedul. lib. 4. carm.*

Pœnam vestivit honore,

Ipsaque sanctificans in se tormenta beavit.

Communicantes ergo Christi passionibus gaudete Sic & Tertullianus: *Quin insuper gratulari, & gaudere nos deest dignatione divinæ castigationis. Expende illud: Dignatione, &c.*

Tertull. lib. de patient. c. 11.

Magis dilecti à Principibus, magis dicantur. Ut divites facit Deus, quos magis diligit! Sed quibus divitiis? *Aperuit Dominus thesaurum suum, & protulit in saia sua.*

Ierem. 50.

Digne (divini amoris) fulgur egrediens (tribulationis.) *Ezech. 1.*

Ut hos favores Sponsa peroptabat! *Surgo Aquilo: veni, Auster.* Quid turbulentiſsimos ventos peroptas? Sic, sic perſent tam Aquilo, quàm Auster hortum meum. *Et fluent aromata virtutum, &c.* Sic Ric. Beda, Cassiodorus.

Cant. 4.

Favor adeò insignis est, ut comprehendendi nequeat. Hoc sibi volebat Jacobus: *Si quis vestrum magis sapientia, postulet à Deo.* Ubi venerabilis Beda: Egerat jam de patientia, & subdit: *Si quis vestrum indiget sapientia: quasi diceret: Si quis vestrum*

Inc. 1.

Beda,

Passio pro Deo insignitum beneficium.

strum non potest intelligere utilitatem, A dignitatemque tribulationum, ac adversitatum postulat à Deo, &c.

Mara.

Ad eò excellens favor, ut inter cælestia præmia, ut favor cælestis recensatur. Centuplum accipiet, cum tribulationibus, &c.

*Psal. 7.
Lorin. in
Psal. 102.*

Divinam hunc favorem admirabatur Propheta: *Quid est homo, (aut juxta alios, quid est Enos, oblitiscens; ex Lorino, calamitosus, infirmus, ægritudinis deplorata) quod memor es ejus, aut filius hominis, quia (ocul Medicus) visitas eum? Quid, cum febrim immittit? Dei visitatio. Quid, cum deplorato te afficit morbo? Dei memoria qua veluti Medicus te visitate decrevit. O divinum favorem! & tu Enos oblitiosus?*

Psal. 26. 9.

Ut hunc Medicum peroptabat David: *Ne declines in irâ à servo tuo. Quasi diceret: Ne quæso, cælestis medice, indignatus domum meam transilias.*

*Aug. ibid.
Dei iram opta-
bat David.*

Quid rogas, inquit August. ne declinet in irâ? Si à te declinaverit in irâ, non in te vindicabit. Si incurras in illum iratum, vindicabit in te. Opta ergo potius, ut declinet à te in irâ, non accedat. Novit quid desiderat. Ira ejus non est nisi averſio vultus ejus.

*Pet. de Na-
vall. 2. c. 36.*

Succurrat hoc loco memoriæ illud, quod vidente D. Ambrosio accidisse narratur. Cum B. Ambrosius Romam pergeret, & in quadam villa Tusciæ apud quendam nimis locupletem hospitatus fuisset, hominem illum super statu suo sollicitè requisivit. Cui ille respondit:

Quam Deus fuerit cuidam iratus, qui omnia semper habuit prospera.

Status meus, domine, semper felix extitit, & gloriosus. Ecce enim infinitis divitiis abundo: servos, & famulos infinitos habeo: copiosam filiorum, & nepotum turbam possideo, & omnia semper ad vota habui: nec unquam mihi aliquid adversum accidit, nec quod contristeret, advenit. Quod audiens Ambrosius, vehementer obstupuit, & his, qui secum erant in comitatu, dixit: Surgite, & hinc quantocyus fugiamus, quia Dominus non est in loco isto. Festinate, filij, festinate, nec fugiendo moram facite, ne nos hic ultio divina apprehendat, & in peccatis istorum nos pariter involvat. Cum ergo fugeret, & aliquantulum pro-

cessissent, subito se terra aperuit, & hominem illum cum universis, quæ ad se pertinebant, ita absorbit, ut nullum inde vestigium remaneret. Quod cerneas Ambrosius dixit: Ecce, Fratres, quam misericorditer Deus parcat, cum hic adversa tribuit, & quam severè irascitur, cum semper prospera claritur. In eodem autem loco fovea profundissima remansisse dicitur, quæ usque hodie in hujus testimonium perseverat.

D. Hieron. premens verba illa: *Ira magna irascatur. Magna, inquit, ira est, quando peccantibus non irascitur Deus. Unde & in Ezechiele ad Jerusalem: Lam, inquit, non irascatur tibi, zelus meus recessit à te. Medicus si cessa verit curare, desperat.*

C Tribulationes perferre, justorum, Christianorumque.

PUNCTUM LI.

Primus justus, Abel, Hebr. *Lulus, Genes. 4.*
Alius, qui cæpit invocare nomen Hebr. Domini peculiari studio, fuit Enos, Hebr. *Tribulationi Oblitus*: quasi diceret, qui plus spiritum Injustos per se profitebantur, plus erant afflicti. Justi quuntur, D semper tribulantur Job: *Si justus fuero, non levabo caput, saturatus afflictione, & miseria.* D. Hier. *Matib. 2. reclinare caput.*

Maldonatus egregie quidem causam *ibid.* requitens, cur Angelus dixerit Joseph. *Iusti adolere Accipe puerum, & fuge in Egyptum.* Vide non possunt, detur, inquit *Egyptus esse schola filiorum Dei, quia adolere non possunt, nisi vexentur.*

Omnes dies pauperis Hieron. populi Dei Proov. 15. electi mali: afflictionibus scilicet, ærumnisque pleni.

Justi sunt positi in signum, in quod *Iusti arumna- mundus omnia sua tela collimat, vibrat- rum scopi. que. Hic posuit eis in signum, cui contrahi- Luc. 2. cetur. Posuit me tamquam signum ad fugi- Thren. 5. tur. Posuit me sibi quasi in signum. Ubi Job. 16. Gregorius asserens illud Apostoli: ipsi scitis, quoniam in hoc positi sumus; ac si eis aperte*